

[Justitsministeren.]

imidlertid overfor, synes jeg, en langt mere begrænset opgave. Det, det drejer sig om her, er også ad denne vej at nå frem til en forbrugsbegrænsning, specielt hvor det drejer sig om varer, der er valutaforbrugende, og derfor vil opgaven være at finde bestemte varegrupper frem, for hvis vedkommende man mener at det, fordi de forbruger megen valuta, vil være rimeligt at gøre procenten højere. Samtidig kan man udfra andre synspunkter, herunder de beskæftigelsesmæssige, gå til en sænkning af procenten for andre ganske specielle varegrupper, hvor forbruget af udenlandsk valuta er mindre. Man må stadig have i erindring, at det, vi her opererer med, er en midlertidig lovgivning, hvilket gør de betæneligheder, der iøvrigt kunne fremføres, mindre væsentlige.

Det ærede medlem hr. Lorentzen fremsatte en række betragtninger, som kunne friste mig til kommentarer, men jeg skal kun knytte bemærkninger til få af dem. Det ærede medlem mindede om, at man i foråret i folketingsudvalget var nået frem til enighed om en procentsats på 20, og at man ved et ændringsforslag til tredje behandling ændrede den til 15 pct. — bortset fra reglen om tolvtedelen. Når man nu var enig om de 20 pct., tør jeg måske sige, at den voldsomme ophidselse over de 30 pct. ikke rigtig kan finde klangbund hos mig; den forekommer mig at mangle indre sammenhæng.

Det ærede medlem fremsatte nogle bemærkninger om, at eksporten i mange tilfælde som forudsætning havde et betydeligt hjemmemarked, som igen var afhængigt af afbetalingshandelen. Jeg benægter det ikke, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Aksel Møller, der spurgte, hvem af os der kan bedømme virkningerne af det, vi i øjeblikket kommer til at foretage os; men alt, hvad vi kan fremføre af betragtninger i den ene og den anden retning, kan teoretisk lyde lige bestikkende. Der er ikke tvivl om, at der indenfor visse brancher er mulighed for forøgelse af eksporten i det øjeblik, vi begrænser forbruget gennem en skærpelse af reglerne om afbetalingskøb.

Det taleksekempel, det ærede medlem hr. Lorentzen kom med vedrørende køb for 3.000 kr., hvor udbetalingen ville stige fra

250 til 900 kr., når det drejede sig om et afbetalingskøb, der strakte sig over et år, er rigtigt, og dette er en af de ting, der vil indgå i den forhandling, der kommer.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller betegnede det skete som en panikforanstaltning. Jeg tør slet ikke indlade mig i diskussion med det ærede medlem, hverken om det ene eller det andet; for jeg har mærket, at det ærede medlems temperament er så sårbart i øjeblikket; ellers ville jeg være stærkt fristet til at knytte nogle kommentarer til bemærkningen om „den grå eminence“, og de kunne også være blevet ganske morsomme.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at jeg tror, bilkøb vil falde ind under denne lov. Det er utvivlsomt rigtigt, at bilkøb hidtil har været finansieret gennem udstedelse af vekslers, men det ærede medlem må jo huske på, at i dag er forholdet dette, at der i loven er en grænse på 3 000 kr.; og at køb af varer til priser over 3 000 kr. — herunder falder automobiler og vist også flertallet af motorcykler — hidtil har kunnet ske uden hensyn til, hvad der står i afbetalingsloven, altså på grundlag af en aftale mellem parterne, køber og sælger, hvori de uden hensyn til afbetalingslovens regler om beskyttelse af køberen har kunnet træffe aftale om ejendomsforbehold for sælgeren. Når dette forslag træder i kraft, vil mulighed herfor ikke være tilstede.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente endvidere, at dette lovforslag ville bevirke, at kontosalget ville stige. Det er muligt, at det ærede medlem har ret deri, men det behøver ingeniunde at betyde, at dette kontosalg i større omfang henlægges til de store virksomheder; også i andre virksomheder vil muligheden for at overgå til egentligt kreditsalg naturligvis være tilstede.

Til det ærede medlem hr. J. M. Pedersen vil jeg blot sige, at det er naturligvis rigtigt, at enhver foranstaltning, der sigter mod en begrænsning af forbruget, må indvirke på beskæftigelsen. Det vil også andre foranstaltninger, rettet imod valutakrisen, gøre; det vil en diskontoforhøjelse og meget andet gøre. Jeg tror, at vi, hvor det drejer sig om lovgivning af denne art, vil være i stand til at tage et passende hensyn også til beskæftigelsen.